

[Fr. Andersen.]

han mener, det skulde være Formandens Holdning, der var bestemmende for den Holdning, Venstre har taget til Ændringsforslaget vedrørende Portørerne og Husmedhjælperne. Det, der var fremme under Behandlingen, var, at man vendte sig imod, at Indstilling fremkom paa Baggrund af, at der havde været ført Forhandlinger mellem Fagforeningerne og Hospitalsdirektøren. Flertallet tog Standpunkt til Sagen ud fra, at foreliggende Oplysninger viste et Misforhold mellem Righospitalets og Kommunehospitalets Lønninger, som det var rimeligt at rette.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forfattere og Kunstnere vil jeg gerne sige, at naar man tager det skyldige Hensyn til den Begrænsning, som ligger i Markedets og Landets begrænsede Befolkningstal, er der Rimelighed i, at saadanne Arbejdere modtager en vis Støtte af Staten. Men ikke, det er rigtigt at afvise dette; men jeg synes dog, det er bedre end det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) i Øjeblikket indtager i denne Sag. Det ærede Medlem vil nu affinde sig med, at der er stillet et Beløb til Raadighed, hvis Størrelse er ansat for nogle Aar siden med almindelig Tilslutning og derfor efterfulgt, men siger, at man ikke bør optage nye derpaa. I det Bilag, som ledsager dette Forslag, er der Oplysninger om den Stilling, det paagældende Udvalg har taget ved Behandlingen af Spørgsmaalet her, og deraf fremgaar, at der inden for dette Udvalg har været nogen Uenighed med Hensyn til et Par Spørgsmaal om Forhøjelser; mens der er Enstemmighed om de nye. Man vil altsaa ved at følge det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) vil anvise, udelukke dem fra at komme i Betragtning, som der er almindelig Enighed om, og bevare dem, som der var været delte Anskuelse om. Det synes jeg ikke er rigtigt. Jeg anbefaler, at man følger Forslaget, som Flertallet i Udvalget har anbefalet.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har gjort Betragtninger gældende, der gik ud paa, at jeg mente, at dygtige Mænd ikke skulde støttes. Det ærede Medlem sagde: Hvorfor støtter vi saa Universitetet og andre Ting? Staten støtter i Øjeblikket saa meget inden for Erhvervslivet og inden for alt, saa Staten regulerer hele Erhvervslivet. Man kan ikke standse Dampmaskinen uden at lukke af for Dampen. Vi lever naturligvis ikke i en

Retsstat i Øjeblikket. Der er Folk, der ikke tror paa, at det er muligt, at Erhvervslivet kan gaa uden Statens Hjælp, men vi har aldrig lagt Skjul paa, at vi mener, at vi kan klare os kulturelt, saavel økonomisk som aandeligt, uden Statens Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at det var en ejendommelig Kulturopfattelse, jeg gav Udtryk for, Staten skulde ikke være ensidig i sin Støtte af Kulturfrembringelserne. Jeg kom til at tænke paa, at nu kunde vi maaske snart igen faa Fornøjelsen af at høre en Diskussion mellem det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det ærede Medlem Hr. Vanggaard om, hvorvidt Staten skal købe gammeldags eller moderne Malerkunst. Der har vi altsaa netop den ejendommelige Kulturopfattelse: Statsbolsjevismen, som bestemmer, hvad Folk skal have. Ja, det ærede Medlem syntes endog at mene, at det næsten var mere nødvendigt at understøtte dem, Folk ikke vil købe. Saa er der langt mellem vore Opfattelser af Statens Opgave. Det ærede Medlem sagde, at naturligvis var det levende Liv den afgørende Faktor for Kulturfremskridt og Udvikling. Det er rigtigt, men Statens Haand paa Erhvervslivet og Kulturen er efter vor Opfattelse den døde Haand. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at kun det levende Liv er bestemmende for Retningen og Farten i hele vor Kulturudvikling, men netop den bolsjevistiske Opfattelse, at Staten lægger sin Haand paa det og bestemmer, hvilken Kultur der skal nyde godt af Statens Gunst, er ødelæggende for det levende Liv og al Kulturudvikling her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede Medlem argumenterer imod, naar han siger, at Staten lægger sin Haand paa Kulturudviklingen. Det, at Staten understøtter nogle — den skulde maaske understøtte flere, efter nogles Mening andre —, kan da ikke betyde, at Staten lægger sin Haand paa noget kulturelt Fremskridt. Det synes jeg er noget rent Snak. I øvrigt er der saa stor Forskel paa det ærede Medlems Begreb om, hvad Kultur er, og hvad Kultur kan fremmes ved, og mine Meninger derom, at jeg tror, en Meningsudveksling er ret frugtesløs. Naar det ærede Medlem synes at mene, at en kulturel Frembringelses Værdi staar i direkte Forhold til, hvor mange der vil have Del deri, hvor mange